

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Tre opklarende spørgsmål: Når fru Karen Højte Jensen siger, at rettigheder og pligter skal følges ad, så vil jeg spørge: Kan fru Karen Højte Jensen pege på blot én rettighed for unge, der er aktiveret? Jeg kan nemlig ikke se den. De har ikke retten til at forhandle løn- og arbejdsvilkår, de har ikke retten til at sige fra over for et tilbud, der ikke forekommer dem relevant. Men det kan være, jeg har overset det. Jeg vil med spænding spørge, hvad det er for rettigheder, de unge aktiverede har?

Det andet spørgsmål: Socialministeren nævnte, at nu skulle de svagest stillede kommes til undsætning. Kan der gives bare ét eksempel på i det her lovoplæg, at de svagest stillede kommes mere til undsætning, end de gjorde før?

Det tredje spørgsmål: Det skal kunne betale sig at arbejde. Vil fru Karen Højte Jensen være med til, at vi for bistandsklienter, der er fanget i en gældsælde af tilbagebetalingspligtig kontanthjælp, skat, bidrag, eventuelt boligindsud, sikrer, at de får mere ud af at arbejde end at være på bistandshjælp?

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg kan forstå, at det ligger De Konservative meget på sinde at sikre frit valg for borgerne. Jeg vil gerne høre, om De Konservative er med på et ændringsforslag, hvor man så indfører f.eks. frit valg af sagsbehandler, som det også har været nævnt i flere af høringssvarene, og som faktisk kunne være interessant at prøve at få ind i denne her lovgivning. Det kunne jeg godt tænke mig at høre fra Det Konservative Folkeparti.

En anden ting er, at fru Højte Jensen kom med en fast vending, som man tit skal høre fra den side. Det er, at det skal kunne betale sig at arbejde, underforstået at det kan det ikke i dag. Så kan det jo undre, at folk er så ellevilde med at arbejde, både dem, der er i arbejde – de har en masse overarbejde endda – og dem, der ikke er i arbejde. 95 pct. af alle dem, der er på social bistand, siger jo, at de gerne vil have et arbejde, hvis de kan få det. Men der findes ikke noget arbejde til dem. Det er realiteten. Der findes ikke noget arbejde til dem, som de kan påtage sig med de evner, de har.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Tre små spørgsmål til fru Karen Højte Jensen: Der blev sagt, at sanktionerne for udeblivelse var for milde. I den forbindelse føler jeg anledning til at spørge: Hvor skulle vi så lægge niveauet?

Så blev der sagt, at klageadgangen er for vidtgående. Det har jeg svært ved at se, men jeg er spændt på at høre, hvad fru Karen Højte Jensen så synes var rimeligt.

Så har jeg det mere principielle spørgsmål, hvor jeg har svært ved at forstå, at hvis flere fik lov til selv at vælge, så ville der være flere hændelser til at løse opgaven i ældresektoren. Det er en påstand, man ofte hører, men jeg synes, det er en påstand, der sjældent er bevist.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Til hr. Jørn Pedersen: Nu er det jo vanskeligt at have bevis, før regeringen tør åbne op. Altså, jeg er helt sikker på, at et af de største problemer i fremtiden bliver at finde det nødvendige antal hjemmehjælpere, og hvis hr. Jørn Pedersen ikke er opmærksom på det, kan han jo gå rundt og spørge de kommunalbestyrelsesmedlemmer, der sidder rundt omkring. Derfor drejer det sig også om at finde folk, der måske ikke ønsker at være fuldtidshjemmehjælpere, men som på den måde kan komme ind og hjælpe i lokalsamfundet, og det er så en af grundene til, at vi ønsker det her.

Hr. Jørn Pedersen spørger, hvad det er for sanktioner, hvis folk udebliver fra aktivering. I dag er det sådan, at man kan trække 20 pct., og jeg har bemærket, at flere af kommunerne har peget på, at de ønsker mere fleksible ordninger. Det er jo vigtigt, når det offentlige tilbyder de her ting og i øvrigt også kræver det, at folk så også møder op for at kunne komme videre i systemet.

Og så spørger hr. Jørn Pedersen, hvad jeg mener med at sige, at det klagesystem, der er indbygget omkring aktivering, er for vidtgående. Jeg mener, der står, at man skal vurdere, om det er rimeligt. Jeg mener, det er for vagt. Det må være åbenlyst urimeligt i hvert fald som minimum.

Hr. Bruno Jerup spurgte, om man skulle have frit valg af sagsbehandler. Nu er der jo ingen tvivl om, at hvis to personer, lad os kalde det klienten og sagsbehandleren, ikke fungerer sammen, så tror jeg, man selv vil finde ud af, at man må ændre på det.